İlim ve Tasavvuf

Üç Güzellik: İman, İlim, Tasavvuf

Prof. Dr. Mehmet Halil Oryan

Yeni Yayınlanmış
Makaleler, Yorumlar ve Sohbetler

İSLAM DİNİNİ ORTADAN KALDIRMA PLANLARI

Batılı devletler 18. yüzyıldan itibaren İslam dinini yok etmek için uzun vadeli planlar yapmışlardır. Bu devletlerin başında İngilizler gelmekteydi. İngilizler 18. yüzyılın başından itibaren Müslüman ülkelere gönderdikleri casusları vasıtasıyla, Müslüman toplumlarını dejenere etmeyi, böylece İslam dininin etkisini ortadan kaldırmayı amaçladılar. İngilizlerin Müstemlekeler Nezareti vasıtasıyla planlanan bu eylemler adım adım uygulanmaya başlandı. Bu uygulamalar 3 yüzyıl boyunca devam etmiş ve bugün de hala devam etmektedir.

"İngiliz Casusunun itirafları" adlı kitapta İslam dinini yok etmek için uygulanan planlar hakkında detaylı bilgiler verilmektedir. Hempher adlı İngiliz casusunun tuttuğu notlardan oluşan bu kitapta, 3 yüzyıl evvel İngilizlerin yaptığı planlar anlatılmaktadır. Bu planlar 3 yüzyıl boyunca uygulanmıştır. Bugün de bu uygulanmaya devam edildiğini görüyoruz.

İngilizler bu planları ile kısmen başarılı olsalar da, İslam dinini tamamen ortadan kaldırmakta başarılı olamamıştır. İslam dini bugün de dimdik ayaktadır. Çünkü İslam dini Allah Teâlâ'nın koruması altındadır (Hicr,15/9). İngilizler İncil ve Tevrat'ın tahrif edildiğini görerek aynı tahrifatı Kur'an'da da yapmak istediler. Ancak başarılı olamadılar. Çünkü Kur'an Allah Teâlâ'nın koruması altındaydı. Allah Teâlâ'nın İncil ve Tevrat'ı koruyacağına dair de herhangi bir sözü yoktur. Bu koruma sözü sadece Kur'an için vardır.

İngilizler Kur'an'ı tahrif edip İslam dinini yok etmeyi planlamakla, Allah Teâlâ'nın iradesine karşı gelmek istemişlerdir. Fakat yanılmışlardır. Çünkü bu amaçlarına üç yüzyıldır ulaşamadılar, bundan sonra da ulaşamayacaklardır. Çünkü Allah Teâlâ iradesi hiçbir şekilde bozulamaz. Aslında bu gerçeği onlar da bugün anladılar, fakat ellerinden başka bir şey gelmiyor. Aynı amacı taşıyan Siyonistlerle işbirliği yaparak hedeflerine ulaşmaya çalışsalar da, sonunda hüsrana uğrayacaklardır.

Bugün için de, hem Siyonistlerin hem de Hristiyan devletlerin İslam dinini yok etme planlarının başarılı olma şansları yoktur. Çünkü buna Allah Teâlâ müsaade etmeyecektir. Biz Müslümanlar inanırız ki, kainatta olan her şey Allah Teâlâ'nın bilgisi ve iradesi altında tahakkuk etmektedir. Ancak kafirler buna inanmamaktadırlar. İnanmadıkları için ellerinden geldiğince İslam dinini yok etmek için savaşmakta ve böylece Allah Teâlâ'yı yeneceklerini zannetmektedirler.

Ancak bu imkansızdır. Yüce Allah, her şeyin yaratıcısı ve uygulayıcısıdır. O'nun iradesine karşı gelmek ve değiştirmek hiçbir zaman mümkün değildir. Çünkü O, kainatta tek mutlak hakim ve tek güç sahibidir. Müslüman ülkelerin bugünkü durumuna bakarak İslam dininin bir gün ortadan kaldırılacağını düşünmek tam bir gaflettir. Çünkü İslam ülkelerinin bugünkü geri kalmışlığı kendi elleriyle kazandıklarının bir sonucudur (Şura, 42/30). Bu da Yüce

Allah'ın bir sünnetidir. Yani yine O'nun takdiri ile tahakkuk etmiştir. Dünya üzerinde galip gelmek insanlar arasında devre devredir (Ali İmran,3/140). Bu üstün olma durumu Yüce Allah'ın izniyle insanların arasında deveran etmektedir. Bu nedenle bir gün Yüce Allah'ın Müslümanlara da üstün olma imkanı vereceğini ümit ediyoruz. Bir gün dünyadaki sosyal ve ekonomik şartlar öyle değişebilir ki, o zaman gerçek Müslümanlar hükmetme gücünü ele geçirerek, İslam dinini tekrar dünyaya hakim kılabilirler.

Bu günlerin uzak olmadığına inanıyoruz. İnanıyoruz ki, Üçüncü Dünya Harbi sonunda dengeler değişecek ve Siyonist emperyalistlerin gücü ortadan kalkacaktır. Böylece dünyada gerçek Müslümanların tekrar hükmetmeleri mümkün olacaktır. Başta Türkiye olmak üzere bütün Müslüman ülkelerde tekrar İslam şeriatı üstün gelerek hükmedecektir. Bütün bunlar Yüce Allah'ın takdir ve iradesi ile olacaktır. Bu nedenle, emperyalist devletlerin İslam dinini yok etmek için kurdukları planların sonuç vermesi mümkün olmayacaktır. Yaptıkları planlar ve tuzaklar kendi başlarına patlayacaktır. Böylece kendi kötü sonlarını hazırlamış olacaklardır.

Bununla beraber, Siyonist emperyalistlerin İslam dinini yok etmek için asırlarca uygulamaya koydukları planları Müslümanların bilmeleri önemlidir. Böylece Müslümanların, onların çalışmaları hakkında uyanık olmaları ve onlara karşı koymaları mümkün olacaktır. Eğer biz Müslümanlar, önümüzdeki süreçte, İslam düşmanlarının plan ve düşüncelerini iyi bilirsek, onların tuzaklarına düşmekten kurtuluruz. Böylece Yüce Allah'ın izniyle, başarılı olmamız için bir sebep ortaya çıkmış olur. Bu da Yüce Allah'ın izniyle, Müslümanları zafere götürmesine sebep olur. Bu Allah Teâlâ'nın bir sünnetidir. O'nun sünnetinde bir değişiklik söz konusu olmaz (Fetih, 48/23).

(Yayınlama Tarihi: 03.11.2026, Yorumun tamamını okumak için tıklayınız)

BİR İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI

İslam dini 7. asırda Mekke'de ortaya çıkmasından sonra Ortadoğu'da hızlıca yayılmış ve kısa sürede geniş bir İslam Devleti haline gelmiştir. İslam devletinin genişlemesi ve daha sonraları Avrupa'ya gelmeleri batılı hâkim güçleri korkutmuştur. Bu nedenle o zaman Batı'daki hâkim güçler olan Din Adamları ve Krallar, İslam devletinin genişlemesini engellemek için her türlü çabayı göstermişlerdir. İslam'ı bâtıl göstermek, halkı İslam'la korkutmak ve silahla mücadele bunlardan başlıcalarıdır. Ancak Batı istedikleri başarıyı elde edememiş ve İslam dünyada hem askeri hem siyasi ve hem de kültürel bir güç olarak asırlarca yaşamıştır.
İslam devletleri topraklarını genişletirken, bulundukları coğrafyalarda kültür ve medeniyet faaliyetlerini de geliştirmişlerdir. İslam kültür ve medeniyeti, ilim faaliyetleriyle özellikle 10. yüzyıldan sonra Avrupa'da da yaygınlık göstermiştir. Endülüs'te Yahudi ve Hristiyan aileler çocuklarının iyi bir eğitim alması için Müslüman medreselerine ve araştırma merkezlerine göndermeyi tercih etmişlerdir. Bütün bunlar İslam medeniyetinin, Hristiyan dünya tarafından hem dini hem siyasi hem de kültürel tehdit olarak algılanmasına neden olmuştur. İslam'ın hızlı bir şekilde gerçekleşen coğrafi ve siyasi yayılımı, Batı Hristiyan dünyasında

korkulara neden olmuştur. Öyle ki Hristiyanlar kıyametin yaklaştığına inanmaya başlamışlardır. Bu korku nedeniyle, İslam dini için bir "kılıç dini" olduğu, şiddet yoluyla yayıldığı inancı ve söylemi bu dönemde kullanılmaya başlanmıştır. Böylelikle İslam tehdidi bahanesiyle Haçlı seferleri gerçekleşmiştir. Şiddet söyleminin yanında cinsellik, büyü, sihir söylemiyle de İslam aleyhinde birçok gerçek dışı tahrifat yapılmıştır.

18. yüzyıldan itibaren, Osmanlının Batı'ya karşı duraklama dönemine girmesini fırsat bilen batılı ülkeler, özellikle İngilizler, İslam dinini dejenere etmek için birçok planlar yapmışlardır. Bu planlar sayesinde Müslümanların dinlerinden aldıkları güçleri yok etmek ve Müslümanların ellerindeki maddi güç ve servetleri ele geçirmeyi hedeflemişlerdir. Batının bu çalışmaları 18. yüzyılın başından itibaren bugüne kadar aralıksız olarak devam etmektedir.

İslam'ı yok etme projelerinin nasıl uygulandığına dair planları, Hakikat Kitapevinin 2005 yılında tercüme edilerek yayınladığı, "İngiliz Casusunun İtirafları" adlı kitaptan, bir İngiliz misyoneri olan Hempherin 1710 yılından itibaren yaptığı eylemlerden açık olarak görmekteyiz. Bu kitaptan aktaracağımız bilgilerle İngilizlerin planları hakkında bilgi sahibi olmak mümkün olacaktır. Bu kitapta anlatılan planlar üç asırdır uygulanmış ve bugün de uygulanmaktadır. Her Müslümanın bu planlar hakkında bilgi sahibi olması ve onların tuzaklarına karşı uyanık bulunması zaruridir.

Hempher, 1710 yılından itibaren, İngiliz Müstemlekeler nezâretinin emriyle Mısır, Irak, İran, Hicaz ve hilâfet merkezi olan İstanbul'da casusluk faaliyetlerinde bulunmak, Müslümanları aldatmak ve Hıristiyanlığa hizmet için vazifelendirilmiş bir İngiliz misyoneridir. İslam düşmanları, İslamiyet'i yok etmeye ne kadar çok çalışsalar da Allah Teâlâ'nın bu nurunu asla söndüremezler. (Hicr, 15/9)

Hempher itiraflarında şöyle diyor: "İslam memleketleri İngiltere'nin son derece rahatını bozuyordu. Sömürgeler nâzırlığının tecrübeli adamları Osmanlı Devleti'nin hasta olduğunu ve bir asırdan az bir zaman zarfında can vereceğini söylüyorlardı. Ayrıca İran hükümeti ile de gizlice birkaç anlaşma yapmış ve bu iki ülkeye, mason yaptığımız devlet adamlarını yerleştirmiştik. Rüşvet, kötü idare ve din bilgisi noksan idarecilerin, güzel kadınlarla meşgul olup vazifelerini unutması, bu iki ülkenin belini kırdı."

Hempher, Vehhâbi fırkasını kuran Necdli Muhammedi, 14 yaşından beri nasıl ele geçirdiğini ve onu nasıl kullandığını itiraflarında şu şekilde anlatmaktadır:

"Bizim marangoz dükkanına bir delikanlı arada bir uğrardı. İlim talebesi kıyafetinde ve arabî, fârisî, türkçe biliyordu. İsmi (Muhammed bin Abdülvehhâb Necdî) idi. Bu delikanlı son derece yüksekten konuşan ve gayet asabi biriydi. Osmanlı hükümetini çok şetm ettiği halde, İran hükümetinin aleyhine konuşmazdı."

Hempher, Müslümanlar arasında nifak sokacak bir fırsat ele geçirdiğini itiraflarında şöyle anlatmaktadır: "Aradığımı Necdli Muhammedde bulmuştum. Zira, onun muâsırı alimlere saygısızlığı, dört Halifeye dahi ehemmiyet vermeyişi, Kur'an'ı ve sünneti anlama hususunda müstakil bir görüşe sahip oluşu, onu avlayıp elde etmek için, en zayıf noktalarındandı. Ben, Necdli Muhammed bin Abdülvehhâb ile çok yakın bir arkadaşlık kurdum. Daima onu

övüyordum. Bir gün ona: (Sen Ömer ve Ali'den daha büyüksün. Peygamber şimdi hayatta olsaydı, onları değil seni kendine halife tayin ederdi. Ben İslam'ın senin elin üzerinde yenilenmesini ve yükselmesini umuyorum. İslam'ı cihana yayacak yegane âlim sensin) dedim.
Necdli Muhammedin omuzundan iman libasını yavaş yavaş indirmeye başladım. Nâzır, Necdli Muhammed'i elde ettiğime çok memnun oldu. (O, nazırlığımızın aradığı bir silah idi. Ona her nevi sözü ver. Bütün mesain, sadece onu elde etmek için olsa dahi değer) dedi.

Vehhâbiliğin İslam'a aykırı görüşleri ve onlara yapılan reddiyeler, web sitemizde yayınlanan "Vehhabilik" adlı yazımızda detaylı olarak anlatılmaktadır.

(Yayınlama Tarihi: 17.10.2026, Yorumun tamamını okumak için tıklayınız)

İSLAM MEDENİYETİNDE İÇTİHAD OLGUSU

Müslümanlar 8. ve 13. asırlar arasında çok yüksek bir medeniyet inşa etmişlerdir. Bu İslam Medeniyeti Avrupa Rönesansının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Ancak bu medeniyet 17. asırdan itibaren gerilemeye başlamıştır. Bugün de İslam Medeniyeti maalesef geri bir durumdadır. Gerek yabancı ve gerekse Müslüman düşünürler tarafından İslam medeniyetinin gerilemesinin sebepleri olarak birçok neden ileri sürülmüştür. Bunlardan bir tanesi de İslam'da İçtihat kapısının kapandığı iddiasıdır. İçtihat kapısının kapanması ile Müslümanların akıl yürütmekten ve araştırma yapmaktan geri bırakıldığını iddia etmektedirler. Bu iddialar özellikle bazı batılı düşünürler tarafından ortaya atılmış ve bazı Müslüman düşünürlerde bu görüşe katılmışlardır. Ancak bu iddiaların yanlış olduğu hem bazı yabancı ve hem de yerli düşünürler tarafından ispat edilmiştir.
Aslında batılı düşünürler İçtihat kapısının kapandığını ileri sürmeleri bilimsel bir araştırma sonucu değildir. Onlar İslam dini ve medeniyetinin bir gün tekrar yükselip dünyadaki sömürü düzenini yıkacaklarından korkuyorlar. İslam medeniyetinin bugün geri kalmış olmasını bahane ederek İslam'ı kötülemeye ve itibarsızlaştırmaya çabalamaktadırlar. İslam dinini ortadan kaldıramayacaklarını bildikleri için, insanların İslam dinine karşı yanlış düşüncelere sahip olmalarına çalışmaktadırlar. Ancak bunda şimdiye kadar başarılı olamadılar, bundan sonra da başarılı olamayacaklardır. İslam bütün dünyada tekrar yükselecektir. Bu konuda birçok işaretler vardır.
İslam karşıtları İçtihat kapısının kapalı olmasını bahane ederek İslam şeriatının yenilenmesini talep etmektedirler. Onların amacı, İslam'da reform yaparak Müslümanların İslam inancı dairesi dışına çıkarmaya çalışmaktır. Böylece Müslümanları kendileri gibi seküler ve İslam'a inanmayan toplumlar haline getirmek istemektedirler. Ancak bu emelleri de gerçekleşmeyecektir. Çünkü İslam dini Allah Teâlâ'nın koruması altındadır (Hicr, 15/9). Müslümanlar İslam dininin dünyada tekrar hakim olması için çalışmaktadırlar. Allah'ın izniyle sonunda Müslümanlar başarılı olacaklardır.

Son asırlarda batılı emperyalistler İslam toplumları içerisine sahte ilahiyatçılar ve din adamları sokmuşlardır. Bu sahte din tacirleri İslam dininde reform yapacağız diye İslam'ın temel inançlarını ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. İslam tarihi bu tip insanların örnekleri ile doludur. Bu insanlar dünya menfaati karşılığında, Müslümanların inançlarını bozmaya ve böylece onları İslam dininden soğutmaya çalışmaktadırlar. Böylece İslam dinini batılı sömürgecilerin korkulu rüyası olmaktan çıkaracaklarını düşünmektedirler. Fakat inancımız şudur ki, ne kadar çabalasalar amaçlarına ulaşamayacaklardır. Ve sonunda yine Müslümanlar galip geleceklerdir (Ali İmran, 3/139).

Son yüzyıllarda ortaya çıkan Vehhabilik, Yeni Selefilik, Ilımlı İslam, Dindar Arası Diyalog gibi akımlar, batılı emperyalistler tarafından Müslümanların inançlarını dejenere etmek için ortaya çıkarılmıştır. Bu akımların nasıl ve neden ortaya çıkarıldığını artık Müslümanlar tarafından bilinmektedir. Bu konuda küresel emperyalistlere yardımcı olan Müslümanlar da tam bir delalet içinde olup, bu şekilde kendi ahiret hayatlarını tehlikeye atmaktadırlar. Dünya hayatı ahiret hayatının yanında hiçbir şeydir. Dünya hayatının az bir menfaatini, ahiret hayatının güzelliklerine tercih etmek bir insan için çok büyük bir cehalet ve gaflettir. Biz hiçbir Müslüman kardeşimizin bu duruma düşmesini istemeyiz. Allah Teâlâ, Müslümanları böyle bir duruma düşmekten muhafaza etsin. Amin!

(Yayınlama Tarihi: 24.09.2026, Yorumun tamamını okumak için tıklayınız)

İSLAM MEDENİYETİ VE FELSEFE

Müslümanlar 8. ve 13. asırlar arasında çok yüksek bir medeniyet inşa etmişlerdir. Bu İslam Medeniyeti Avrupa Rönesansının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Ancak bu medeniyet 17. asırdan itibaren gerilemeye başlamıştır. Bugün de İslam Medeniyeti maalesef geri bir durumdadır.
Gerek yabancı ve gerekse Müslüman düşünürler tarafından İslam medeniyetinin gerilemesinin sebepleri olarak birçok neden ileri sürülmüştür. Bunlardan bir tanesi de İslam'da felsefeye bakış açısının yanlış olduğudur. Bu hususta ileri sürülen fikirlere göre Müslümanlar 12. yüzyıldan itibaren felsefeye önem vermemiştir. Böylece bilimsel faaliyetlerin gelişmesine engel olunmuştur. Bu iddialar özellikle bazı batılı düşünürler tarafından ortaya atılmış ve bazı Müslüman düşünürler de bu görüşe katılmışlardır. Buna mukabil bu iddiaların doğru olmadığı yine bazı yabancı ve yerli düşünürler tarafından ileri sürülmüştür. Bu tartışma bugüne kadar Müslüman toplumlar arasında devam etmiş olup bugün de hala güncelliğini korumaktadır.
Bu konunun temelinde, insanların felsefeden ne anladıkları yatmaktadır. Felsefe genel olarak akıl yürüterek elde edilen bilgiler olarak anlaşılır. Ancak bazı filozoflar bunun sadece akıl yürütme ile değil, diğer bazı ruhsal etkilerin de olduğunu kabul ederler. Bu nedenle de

felsefeye aynı zamanda “hikmet” adını verirler. Hikmet olduğu için de, bu yolla bütün hakikatlerin aslına ulaşabileceklerini iddia ederler. İşte bu konuda ayrışma başlar. Çünkü İslam alimleri filozofların hakikatlerin aslı diye ortaya attıkları iddiaları kabul etmezler. Çünkü ortaya atılan iddiaların bir kısmı İslam dininin esaslarına aykırı olduğu aşikârdır. Bunun sonunda bazı filozoflar tekfir edilmişlerdir.

Olaya İslam dini açısından bakarsak, mutlak bilginin ancak vahiy ve ilham yoluyla Allah Teâlâ tarafından insanlara bildirildiğine inanılır. Buna işaret eden ayetler ve hadisler vardır. Bu nedenle akıl kullanılarak mutlak bilgiye ulaşmak mümkün değildir. Nitekim felsefenin hikmet olduğunu ileri süren bazı filozofların sonuç olarak ortaya attıkları fikirlerin İslam inancıyla zıt oldukları görülmektedir.

Bu bakımdan felsefe ile derin bir şekilde meşgul olmanın insanları İslam dairesi dışına çıkarabileceği iddia edilmiştir. Çünkü temel bir İslami ilme sahip olmayanlar için, felsefe yoluyla elde edilen bilgilere mutlak doğru olarak kabul etmelerinin onları küfre götürme ihtimali vardır. Bu nedenle felsefe ile ilgilenenlerin dikkat etmeleri gerektiği önemle vurgulanmıştır.

Bugün için artık tartışılmaz bir şekilde aşikârdır ki, gerek felsefî gerekse pozitif bilimlerle elde edilen bilgiler mutlak olarak doğru değildir. Çünkü insanın gerek aklı ve gerekse sahip oldukları imkanlar sınırlıdır. Bu sınırlı vasıtalarla sınırsız olan mutlak bilgileri elde etmenin mümkün olmadığı aşikârdır. Bununla beraber insanların sınırlı vasıtalarla elde ettikleri bilgilerin insanlara faydalı olabileceğinden İslam dini bunların araştırmalarına müsaade etmiş ve hatta bunu hayırlı bir amel olarak kabul etmiştir.

İnsanlar düşünmek, tecrübe etmekle birçok olumlu ve işe yarayan sonuçlar elde edebilirler. Ancak bunların mutlak hakikati temsil etmediğini kabul etmek gerekir. Bugün bilim insanları tarafından ortaya atılan teorilerin ve sonuçların bir gün yanlışlanabileceği bizzat bilim adamları tarafından ifade edilmiştir. Mutlak hakikatler insanlara Allah tarafından vahiy ve ilham yoluyla gerek peygamberleri ve gerekse veli kulları vasıtasıyla duyurulmaktadır. Ancak bazı mutlak hakikatler bütün insanlara bildirilmez. Sadece Allah'ın dostları tarafından bilinebilir. Bu bilgilerin herkese açık olmasının birçok sakıncaları vardır. Çünkü insanlar manevi bilgilerin ağırlığını taşıyamazlar. Bu manevi bilgilerin ağırlığını ancak Allah dostu olan insanlar taşıyabilir. Bu nedenle Allah dostları sahip oldukları bilgilerin, Allah'ın izin verdiği kadarını insanlarla paylaşırlar.

Buna bir örnek olarak İstanbul'da beklenen depremi verebiliriz. Pozitif bilim adamları böyle bir büyük depremin olacağını bazı veriler dayanarak tahmin edebilmektedirler. Ancak bu depremin hangi gün, hangi saatte olacağını bilemezler. Çünkü buna imkanları yoktur. Fakat Allah dostları İstanbul depreminin hangi gün ve hangi saatte olacağından haberleri vardır. Bu bilgi kendilerine Allah Teâlâ tarafından bildirilmiştir. Ancak bu bilgilerin halkla paylaşılmasına izin verilmez. Çünkü halk bu bilgileri taşıyamaz. Toplum büyük bir kaos ortamına dönüşür. Ancak bu bilgileri bilen Allah dostları, bu bilgilere dayanarak depremden kaçmaya çalışmazlar. Normal yaşamlarını aynı şekilde devam ettirirler. Allah'a tevekkül ederek O’nun kaderine razı olurlar. İşte İslam ile felsefe arasındaki ilişki, bu örneğin gösterdiği bağlamda anlaşılmalıdır.

(Yayınlama Tarihi: 09.09.2026, Yorumun tamamını okumak için tıklayınız)

İSLAM DİNİ İSLAM MEDENİYETİNİN GERİLEMESİNİN SEBEBİ DEĞİLDİR

İslam ülkelerinin ve diğer az gelişmiş ülkelerin geri kalmışlıklarını tek yanlı bir nedensellikle açıklamak hakikatin tamamını yansıtmayacaktır. Geri kalmışlık hem içsel ve hem de dışsal faktörlerin birlikte ürettiği bir olgu olarak ele alınmalıdır. Meseleyi tamamıyla emperyalist sömürü ile açıklamak yeterli olmadığı gibi, tamamıyla Müslüman toplumların yozlaşması ve basiretsizliği temelinde açıklamak da yeterli ve doğru bir yaklaşım değildir. Hakikat ikisinin arasında bir yerde hem içsel ve hem dışsal nedenler arasındadır.

On sekizinci yüzyılın sonlarında İslam toplumları zayıflamış Batı uygarlığı ise yükselmiştir. Bilim ve teknik açıdan gelişen batı toplumu, on dokuzuncu yüzyılda tarım toplumundan endüstri toplumuna geçiş yaptı. İslam uygarlığında belirli bir dönemden sonra beliren gerileme İslami inanç ve değerlerden değil, öncelikle, "uluslar arası güç ilişkileri" ve "sömürgecilik" gibi dışsal faktörlerden kaynaklandığını söyleyebiliriz. İslam medeniyetinin gerileme sürecine girmeden önce, Batı'nın henüz ilerlemeye başladığı on üçüncü yüzyılda İslam dünyasında bilim ve üretkenlik doruk noktasını geçmişti. Avrupa'nın Ortaçağ karanlığını yaşadığı süreçte, Müslümanlar oldukça yüksek bir uygarlık düzeyine sahiptiler. Bu nedenle, İslam dininin gelişmeyi engellediği iddiası gerçek değildir. İslami değerler sistemiyle herhangi bir değer sistemi karşılaştırıldığında, İslami değerlerin gelişmeyi daha destekleyici olduğu bile söylenebilir. Ne var ki, on altıncı yüzyılın ortalarında Viyana önlerine kadar genişleyebilen İslam dünyası, birçok iç ve dış unsurla birlikte gerileme sürecine girmiştir. Buna mukabil Batı, başta İslam dünyası olmak üzere dünyanın diğer coğrafyalarına üstünlük kurmaya başlamıştır. On dokuzuncu yüzyıla gelindiğinde, Türkiye ve İran'ın dışında, İslam coğrafyasının önemli bir kısmı ya Batı'nın ya da Rusların sömürgesi haline gelmiştir.

Bir zamanlar sıkça gündeme taşınan ve bugün de nükseden bir hastalık var: Dinin, gelişmemize mani olduğunu sanmak ve Hristiyan ülkelerden geri oluşumuzun sebebini İslam dininde aramak.

İslâm dini ilk zuhur ettiği dönemde, Müslümanlar bir süre müşriklerin baskılarına, zulümlerine maruz kalmışlar, daha sonra devlet haline gelmiş ve uzun bir süre sürekli ilerlemişlerdir. Asr-ı saadetin bir iman, ahlak, fazilet, adalet ve huzur asrı olması bunun delilidir. Daha sonra Endülüs Emevî devletinin Avrupa'ya ilimde önder olması, Selçuklu ve Osmanlı İmparatorluklarının hem ilimde hem de sanattaki gelişmeleri bu tür iddialarla örtülecek ve yok sayılacak cinsten değildir. Çünkü bütün bu gelişmeler İslam dininin emriyle yapılmıştır.

Bugün de Müslüman toplumlar arasındaki mezhepsel, etnik ve ideolojik çatışma alanları devam etmektedir. Bu çatışmalar büyük çapta batılı emperyalistlerin kışkırtmalarıyla ortaya çıkmaktadır. Bu faktörler Müslüman toplumların ve devletlerin Batı karşısındaki yenilgisini, ekonomik ve sosyal sıkıntılarını meydana gelmesine neden olmuştur. Bu dışsal sorunları yaratan yapı bugün de farklı ölçeklerde ve nitelikte devam etmektedir. Bağdat'ı sembolik olarak ele almak bile bu görüşümüze netlik kazandırmaktadır. 1258 yılında Bağdat'ın

Moğollar tarafından işgali ile 2003 yılında ABD tarafından işgal edilmesi arasında ontolojik bir bağlantı kurulabilir. İslam coğrafyası sürekli istilacıların atlarının toynakları ya da tank paletlerinin ağırlığı altında ezilmiştir.
Batı kapitalizminin gelişmesi büyük çapta fakir ve güçsüz ülkeleri sömürmeleri, tabii kaynaklarını ele geçirilmeleri ve ucuz insan gücü elde etmeleri ile sağlanmıştır. Böyle bir anlayışın Osmanlı toplumu gibi Müslüman toplumlarda onay görmesi mümkün değildi. Çünkü İslam dini sömürmeyi haram kılmıştır.
Bu nedenle Müslümanlar bu çalışmamızda ortaya çıkan sonuçları dikkate alarak, gelecek günlerdeki çalışmalarını yönlendirmeleri önemlidir. Bu yönlendirmelerde İslam dininin emir ve yasakları dikkate alınmalı Peygamberimizin (sav) yolundan taviz verilmemelidir. Çünkü gerçek başarı İslam'dadır.
(Yayınlama Tarihi: 25.08.2026, Yorumun tamamını okumak için tıklayınız)

FUAD SEZGİN'E GÖRE İSLAM MEDENİYETİNİN DONUKLAŞMASININ SEBEPLERİ

İslam Medeniyetinin 9. ve 15. asırlar arasında parlak bir süreç yaşadığı bilinmektedir. Ancak bu sürecin sonlarına doğru İslam Medeniyetinde bir duraklama ve sonra da bir gerileme yaşandığı görülmektedir. Prof. Dr. Fuad Sezgin, İslam Medeniyetindeki bu durumu "Donuklaşma" terimi ile ifade etmektedir.
Prof. Sezgin İslam Medeniyetinin donuklaşmasını şu şekilde yorumlamaktadır: "İslâm medeniyetindeki donukluğu genel bir tahlile tabi tuttuğumuzda bunu tarihte her milletin başına gelen tarihî vakıa olarak değerlendirmemiz gerekmektedir. Bu medeniyete mensub olanlara ve mazilerine uygun olarak gelecekte yer elde etmek isteyenlere düşen görev, çeşitli aşamalarda oluşan donuklaşmanın gerçek sebeplerine ulaşmaları, devralınan müesseselerin olgusal tahlilini yapmaları, taklide kaçmadan dopdolu beşerî kültürden doğru olanı almaya cesaret etmeleridir. Bu, kendi kendine olmayacak çok zor bir iştir, sadece gerçek aydına ve yüksek seviyeli ilim adamlarına bağımlıdır. İslâm toplumunun bu tür aydın ve ilim adamlarının oluşmasını düşünmesi için büyük eksiğini görme vakti gelmiştir. Bundan sonra, topluma karşı yüce, asil hedefinin gerçekleştirilebilmesi için çağdaş Müslüman aydının görevi başlamaktadır. Bu sorumlu aydının, alışılan durum haline gelen maddiyat, bencillik, rehavet durumlarına karşı kendini feda etmesi gerekir. Derin, geniş ilmî kalkınmayı hazırlaması için gerçek zarurî zühdden nasibini unutmamalıdır."
Fuad Sezgin (1924-2018), 24 Ekim 1924'te Bitlis'te doğdu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Şarkiyat Enstitüsü'nde, İslami Bilimler ve Oryantalistik alanında öncü bir yere sahip olan Alman oryantalist Hellmut Ritter'in (1892-1971) yanında öğrenim gördü. Ritter'in, modern bilimin oluşumunda özellikle 9. ve 13. yüzyıllar arasındaki Endülüs ve Abbasi devletlerindeki bilim adamlarının da önemli katkıları olduğunu vurgulaması üzerine bu alana yöneldi.
Prof. Sezgin, 27 Mayıs 1960 askeri darbesi sırasında üniversiteden uzaklaştırılan ve 147'ler olarak bilinen akademisyenler arasındaydı. Sezgin'in Üniversiteden uzaklaştırılmasının sebebi neydi? Bugün bile hala bu sorunun cevabı belirsizdir. Ancak diğer uzaklaştırılan bilim insanlarına bakarsak bunun bir proje olduğunu ve üniversitelerin bilim potansiyelini zayıflatmak amacını taşıdığını anlayabiliriz. Böyle bir durum kimin işine yaracaktır? İşte bu husus ülkemizin iki asır boyunca sosyal, ekonomik ve ilmi geri kalmışlığını net bir şekilde açıklamaktadır.
1961 yılında Almanya'ya giden Fuad Sezgin, Frankfurt'taki Johann Wolfgang Goethe Üniversitesi'nde önce misafir doçent olarak dersler verdi. 1965 yılında profesör oldu.

Henüz İstanbul'da iken başladığı 7-14. yüzyıldan itibaren gelişen Arap-İslam edebiyatı tarihi çalışmasına (Geschichte des arabischen Schrifttums) Almanya'da da devam ederek, oryantalistik çalışmaları için kaynak eser haline gelmiş ve hala aşılamamış 13 ciltlik eserinin ilk cildini 1967, son cildini ise 2000 yılında yayınladı. Fuad Sezgin, Süryanice, İbranice, Latince, Arapça ve Almanca dahil 27 dili çok iyi derecede biliyordu. Arap-İslam Bilimleri Enstitüsü için hazırladığı bilimsel araç ve gereçlerin benzerlerini yaptırarak, 25 Mayıs 2008 tarihinde Kültür ve Turizm Bakanlığı'na bağlı İstanbul İslam, Bilim ve Teknoloji Müzesi'nin açılmasında öncü rol oynamıştır. Sezgin çalışmalarıyla İslam dünyasına unutulan bir rüyayı yeniden hatırlatarak daralan yürekleri ferahlatmıştır. Lakin Sezgin'in de sürekli hatırlattığı gibi daha yapılacak çok iş vardır. Bu durumda bize düşen bayrağı Sezgin'in bıraktığı yerden devralıp daha da ileriye taşıyabilmektir.

Sezgin'e göre, İslam dünyasının duraklamasının nedeni olarak İslam dinini gösteren yaklaşımlar yanlıştır. Yani ona göre duraklama veya donuklaşmanın ana faktörü İslam dini değildir (Sezgin, İslam'da Bilim ve Teknik, 2008). Sezgin kendisiyle yapılan bir röportajda konuya ilişkin olarak şunları ifade etmiştir: "İslam dünyasının gerileme nedeni olarak din gösteriliyor. Bu konuda ne dersiniz? Hayır, katiyen. Eğer öyle olsaydı kabul etmek zorunda kalırdım. Ama öyle değil. Din bilimi teşvik etti. Bugün Müslümanlara düşen görev tarihlerini çok iyi bir şekilde ortaya koymak. Gerileyişin nedeni din değildir. Başka tarihi sebepler var. Müslümanları yanlış düşünce ve kompleksten kurtarmak lazım"

Sezgin bu duraklama sürecine girmenin önde gelen nedenleri olarak; İslam dünyasına yönelik gerçekleşen Haçlı Seferlerini (1095-1291), Moğol istilalarını (613-1216), batı dünyasında gelişen coğrafi keşiflerin (Amerika'nın ve Ümit burnunun keşfedilmesi) İslam dünyasında yol açtığı ekonomik ve siyasal zaafiyetleri, İspanya ve Portekiz'in kaybedilmesini, kâğıt üretimindeki coğrafi değişiklik ve İslam dünyasında makine tasarımlarına karşı engelleyici yaklaşımların varlığını belirtmektedir.

Sezgin'in akademik yaşamı boyunca tüm çabası, Müslüman dünyasının gelişmediğini değil, batı dünyasında skolastik düşüncenin egemen olduğu ve geri kalmışlık sorununu yaşadığı dönemlerde İslam dünyasının gelişkin bir medeniyet yaratmış olduğunu ortaya koymaktır. Dahası ona göre, İslam dünyası belirli bir tarih periyodunda gelişmiş değil aynı zamanda batı dünyasındaki gelişmelere kaynaklık etmiştir. Diğer bir ifade ile 17. ve 18. yüzyılda batıdaki gelişmeler köken olarak İslam dünyasındaki çalışmalara borçludur.

Batı dünyası, İslam'ı yararlandığı bir medeniyet olarak görmek istememektedir. Oysa Batı uygarlığının İslam medeniyetine olan şükran borcu apaçıktır. Ama Batı, bu hususta nankördür. Tarihi bağlamda hak, hak sahibine teslim edilmek istenmemektedir. Öyle ki, Batı için İslam'dan bir "medeniyet/uygarlık" olarak bahsetmek mümkün değildir. Ama biz biliyoruz ki, durum tam aksisidir. Batı, medeniyet bakımından bir aydınlanma yaşamışsa, Sezgine göre, Batı bunu İslam bilim tarihine borçludur.

(Yayınlama Tarihi: 30.07.2026, Yorumun tamamını okumak için tıklayınız)

AVRUPA RÖNESANSI İSLAM MEDENİYETİNİN ESERİDİR

Avrupa Rönesansı İtalya'da 15. yüzyıldan itibaren ortaya çıktığı batılı bilim tarihçileri tarafından ifade edilmektedir. Onlara göre Rönesans bir düşünce ve kültür hareketidir ve eski Yunan ve Roma kültürüne duyulan hayranlık ve hümanizm düşüncesi etkisiyle ortaya çıkmıştır. Ancak bu görüşün yanlış olduğu İslam bilim tarihçileri tarafından ispat edilmiştir. Fuat Sezgin'e göre, Batı medeniyeti, İslam düşüncesinin farklı bir kültür havzasında neşvü nema bulmuş halidir. Sezgin, bu konuyu araştırmak için altmış yıl gibi uzun bir süre harcadığını, İslam uygarlığını daha iyi tanıdıkça, Batı dünyasının gerçek yüzünü de

gördüğünü söylemektedir. Bu konuyla ilgili bilgi ve araştırmalarının henüz başlarında olduğunu söyleyen Sezgin, buna rağmen Batı uygarlığının, İslam medeniyetinin değişik, coğrafi ve iktisadi şartlar altında gerçekleşen devamı olduğundan kuşku duymamaktadır. Yine Sezgin'e göre, İslam bilimleri, Yunan bilimlerinin bir devamı olarak gelişmiştir. Diğer taraftan bilimler tarihi Yunan bilimlerinin temellerinin eski Mısır ve Babilonia bilimlerine dayandığını ortaya koymaktadır. Bilimler tarihi bir bütün olup bilim tarihçisinin ödevi, bu bütünü meydana getiren parçaları gerçeğe uygun bir şekilde önyargısız ve objektif olarak değerlendirmektir.

Yaptığı 60 yıllık araştırmalar boyunca elde ettiği verilerde Fuat Sezgin, Avrupalıların İslam dünyasının bilim ve teknoloji alanında elde etmiş olduğu büyük başarıların üstünü örtmeye çalıştığını tespit etmiştir. Fuat Sezgin'e göre, Avrupalıların İslam dünyasından felsefe ve bilim alanında kitap taşıma süreci son derece sancılı bir şekilde gerçekleşmiştir. Zira Avrupalılar Müslümanları düşman olarak görmekteydiler. Yüzyıllar boyunca Müslümanlarla savaşmışlar ve hep kaybetmişlerdi. Kaybettikleri her savaştan sonra Müslümanlara karşı daha fazla kin ve nefretle dolmuşlardı. Bu nedenle Avrupalı araştırmacılar bilimleri hocalarından değil sanki düşmanlarından almış gibi düşünmüşlerdir. Tercüme edilen kitapların Müslüman yazarları zikredilmeyerek sanki bunları Avrupalı bir araştırmacı hazırlamış gibi yansıtmışlardır. Başka bir şekilde ifade etmek gerekirse, Müslümanlara ait kitapları gasp etmişlerdir.

Fuat Sezgin'e göre, hem Avrupalıların hem de Yunanlıların kaynak gösterme alışkanlıkları yoktu. Ayrıca birçok Arapça kitap tercümesi, ya Avrupalı ya da Yunanlı bilginlerin adı altında yüzyıllar boyunca yayımlanmıştır. Kaynak kullanma alışkanlığı, büyük Yunan bilginlerinde de çok zayıftı. Sokrates ve Aristo başta olmak üzere bütün Yunan filozofları hangi kaynaklardan beslendiğini açıklamamıştır. Sadece Platon "mağara metaforu" nu Mısırlı bir rahipten öğrendiğini belirtmektedir. Kaynakları, sistemli bir şekilde verme, geçen kuşakların emeklerini anma prensibi İslam kültür dünyasının karakteristik özelliklerinden biridir. Maalesef bu gerçek, bilimler tarihinde gözden kaçırılmıştır.

Orta Çağ boyunca İslam dünyası, bilim, felsefe ve sanat alanlarında dünyanın en ileri medeniyetlerinden biri idi. Abbasi döneminde başlayan çeviri hareketleriyle Antik Yunan'ın mirası Arapçaya kazandırılmış, İslam âlimleri bu mirası geliştirerek matematik, tıp, astronomi, coğrafya, felsefe gibi alanlarda özgün katkılar sunmuşlardı. Avrupa ise 12. yüzyıldan itibaren İslam dünyasındaki bu zengin birikimle temas etmeye başladı. Özellikle Endülüs Emeviler ve Akdeniz'deki Haçlı ve ticari temaslar, Avrupa'ya İslam aracılığıyla bir bilgi akışı sağladı. Avrupalılar, Antik Yunan filozoflarının eserlerini, İbn Sînâ (Avicenna), İbn Rüşd (Averroes) gibi İslam filozoflarının yorumları sayesinde yeniden tanıdı. Toledo ve Sicilya gibi merkezlerde Arapça eserler Latinceye çevrildi. Sonuçta, 15. yüzyılda İtalya'da ortaya çıkan Rönesans'ın entelektüel düşünce dünyası büyük ölçüde bu aktarılmış bilgilerle beslenmiştir.

Batı'nın Rönesans hamlesini gerçekleştirmesinde İslam medeniyetinin, özellikle Endülüs üzerinden aktarılan birikimi belirleyici rol oynamıştır. Avrupa, antik Yunan'dan miras kalan bilgi hazinesini büyük ölçüde İslam dünyası sayesinde yeniden elde edebilmiştir. Harizminin matematikteki "El Cebr ve'l Mukabele" adlı kitabı Avrupa'da 4 asır okutulmuştur. Bugünkü Algebra ve Algoritma kelimeleri bu kitaptan türetilmiştir. Tıpta asırlar boyu İbn Sînâ'nın El-Kanun fi't-Tıb adlı eseri Avrupa üniversitelerinde temel kaynak olmuştur. Felsefede İbn Rüşd'ün Aristoteles yorumları, skolastik düşüncenin yeniden canlanmasında kilit rol oynamıştır.

Aslında Rönesans ve Aydınlanma hareketleri kendi insanlarına bir bakıma kötülük etmiştir. Onlara maddi zenginliği hayatın amacı olarak göstermiştir. Böylece bu insanlar dünya üzerindeki varlıklarının asıl amacını unutmuşlar ve maddesel bir parçacık haline gelmişlerdir. Tahrif edilmiş Hıristiyanlık dini onlara ters geldiğinden, insanları doğruya yöneltmek yerine onları sekülerleşmeye ve dinsizliğe itmiştir. Bu o insanları mutlu etmemiştir. Ruhları kararmış ve insanlıklarını unutmuşlardır. Böyle durumda olan insanlar, başkalarını sömürmek ve onları savaşlarla yok etmeği amaç edinmişlerdir. Bunun sonunda insanlar arasında savaşlar eksik olmamıştır. Bu savaşlar bugün de devam etmektedir. Rönesans ve İslam'ın kesişim hikâyesi bize şunu gösteriyor: Medeniyetler, birbirinden öğrenerek yükselir. Ne zaman ki biri diğerini yok sayar veya ezmeye kalkar, işte o zaman insanlık bütünü zarar görür. Geçmişin hatalarını anlamak, bugünün dünyasında daha adil ve anlayışlı bir birlikte yaşama kültürü geliştirmek için şarttır. Rönesans'ı sadece Avrupa'nın hikâyesi olmaktan çıkarıp insanlığın ortak mirası olarak görmek, bu yolda atılmış önemli bir adım olacaktır.
(Yayınlama Tarihi: 15.07.2026, Makalenin tamamını okumak için tıklayınız)

İSLAM MEDENİYETİNDE BİLİMSEL ARAŞTIRMALAR

Toplumumuzda, 1923 yılında Cumhuriyetin ilanından sonra, İslam dini hakkında çok yanlış düşünceler hakim olmuştur. O zamanın bazı yöneticileri ve sözde aydınları İslam dinini gerici ve bilim karşıtı olarak tanıtmışlardır. Bu davranışların esas amacı toplumda hakim olan İslam inancını yok etmek ve batı hayranı olan dinsiz ve seküler bir toplum yaratmaktır. Bu faaliyetler esas itibariyle o zamanın emperyalistlerinin büyük çapta istediği şeydi. Çünkü İslam dini, onların sömürme çabalarına karşı tek engeldi.

Oysa gerçek hiç de öyle değildir. Çünkü İslam dini her türlü bilimsel düşünce ve faaliyetlere açıktır. Bu nedenle de 8. ve 15. asırlar arasında İslam dünyasında bilim ilerlemiş ve bütün dünyadaki bilimsel faaliyetlere katkısı olmuştur. Bu husus dünyada birçok bilim tarihçileri tarafından kabul edilmiştir. Bu konuda Prof. Dr. Fuat Sezgin (1924-2018) ülkemizin yetiştirdiği en seçkin bilim tarihçilerinden birisidir. Fuat Sezgin maalesef bilimsel çalışmalarından dolayı, 27 Mayıs 1960'da yapılan askeri darbenin ardından üniversiteden çıkarılan 147 bilim adamından biriydi. Onun çalışmaları nedense bazı yerleri rahatsız etmiştir. Sezgin İstanbul Üniversiteden çıkarıldıktan sonra Almanya'ya gitmiş ve Frankfurt Üniversitesi'nde Bilim Tarihi üzerinde çalışmıştır. İslam Bilim Tarihi üzerindeki çalışmaları yayınlamış ve bu çalışmalar bilim dünyasında çok önemli etkileri olmuştur.

Fuat Sezgin ülkemizde Cumhuriyetle beraber İslam dininin bilim düşmanı olarak tanıtılması hakkında şunları söylemektedir: "1942 senesinde İstanbul Üniversitesinde Arap filolojisi eğitimi almaya başladığımda dünyanın gelmiş geçmiş en büyük oryantalisti kabul edilen Alman Hellmut Ritter'in öğrencisi oldum. Hocamdan Müslümanların arasında da büyük matematikçiler olduğunu ve Avrupa'nın en büyük âlimleri seviyesinde bilim adamı olduklarını işitip, isimlerini de duyunca çok şaşırmış, dehşete düşmüştüm. Çünkü ilkokulda ve lisede öğrendiğimiz şeyler tamamıyla buna aykırıydı. Modern dünyanın gelişimine İslam dünyasının katkısını sıfır diye biliyorduk. Ritter'in sözleri İslam ilimleri tarihini öğrenmem için kırbaç rolü oynadı. Bütün dünyayı terk ederek gece gündüz bunun için çalıştım.

İlkokula başladığı ilk haftalarda -kendi ifadesiyle- "süslü püslü hanım öğretmeninin "İslam bilginlerinin dünyanın bir öküzün boynuzu üzerinde durduğuna ve öküz kafasını sallayınca da zelzele meydana geldiğine inandığını" alaycı bir üslupla söylemesiydi.

Fuat Sezgin'e göre; İslam dünyası ve Müslümanlar kendi geçmişlerinden haberdar değildir. Bu bilgisizlikten istifade eden Avrupalılar hem hazırlamış oldukları bilim tarihi kitaplarında Müslümanlara yer vermemiş, hem de onların geri kalmalarına neden olarak İslam dinini göstermişlerdir. Fuat Sezgin, 61 yıldır bu konuları çalıştığını ve bu zaman diliminde sadece İslam

kültür dünyasının bilimler tarihindeki yerini araştırdığını söylemektedir. Sezgin, günümüzde gençlerin bu konularda neler düşündüğünü bilmediğini ancak Türklerin İslam dünyasının ürettiği değerlerin bilimler tarihindeki yerini ya çok az biliyorlar, ya da hiç bilmediklerini veyahut da bunlar hakkında hala birtakım önyargılara sahip olduğunu belirtir. Batı dünyasının bilim ve teknolojideki büyük başarıları hem İslam dünyasında hem de bunun bir parçası olan Türkiye'de kompleks yaratmaktadır. Dahası Türk aydınları arasında hala azımsanmayacak kadar bir topluluk Batı uygarlığının bir parçası olabilmemiz için İslam'dan kurtulmamız gerektiğine inanmaktadır.

İslam dini hiçbir zaman bilim karşıtı olmamıştır. Bilakis bilimsel çalışmaları teşvik etmiştir. Bugün dünyadaki birçok Hristiyan ve Yahudi bilim adamları İslam'ın bilimsel faaliyetlerini çekemedikleri için İslam'ı karalama yoluna sapmıştır. İslam dinine ve Müslüman alimlere hakaret etmişler ve onlara iftiralarda bulunmuşlardır. Ancak Müslüman alimler hiçbir zaman bu şekilde davranmamışlar ve diğer dinlere mensup bilim insanlarını saygıyla anmışlardır. İşte bu gerçek İslam medeniyetinin Batı medeniyetine üstünlüğünün bir göstergesidir.

Fuat Sezgin'e göre bilimler herhangi bir toplum ya da medeniyetin ürünü değildir. Tarihsel olarak bilimler önce Sümer, Babil, Asur gibi medeniyetlerde yolculuk yapmış, ardından antik Yunan'a, oradan da İslam dünyasına geçmiştir. Dolayısıyla bilimsel çalışmaları ilk başlatanlar antik Yunanlılar değildir.

Avrupa'nın bilimsel ve teknolojik gelişmişliğinin temelinde İslam medeniyetinin olduğunu savunan Sezgin, batılıların kasıtlı olarak çok şey borçlu oldukları Müslüman bilim insanlarını yer yer gizlediklerini ya da küçümseme yoluna gittiklerini iddia etmiştir. Ona göre batının yeniden doğuş diye adlandırdığı Rönesans gerçekte var olmayan, insanları aldatmak ve İslam Bilim tarihinin batıya etkisini gizlemek için uydurulmuş bir efsanedir.

Bu nedenle Müslümanlar artık batılıların iftiralarıyla sahip oldukları kompleks ve aşağılık duygusundan kurtulup, İslam dininin kendilerine emrettiği şekilde düşünmeye ve çalışmaya yönelmelidirler. Muhakkak ki sonunda zafer Müslümanların olacaktır.

(Yayınlama Tarihi: 25.06.2026, Makalenin tamamını okumak için tıklayınız)

ENDÜLÜS EMEVİLER AVRUPA'YI AYDINLATTI

İspanya Endülüsünde 8. ve 15. yüzyıllar arasında ihtişamlı bir İslam medeniyeti meydana gelmiştir. Bu medeniyet insanlığa çok önemli buluşlar, fikirler ve uygulamalar bırakmıştır. Burada merak edilen, söz konusu yüzyıllarda Avrupa'nın karanlık bir dönemde olmasına rağmen, Endülüsdeki Müslümanlar böyle bir medeniyeti nasıl kurmuşlardır. Bu merakı gidermek için Batılılar Endülüs Müslümanlarının eserlerini incelemişler ve böylece elde ettikleri ilmi bilgilerle Karanlık dönemden çıkabilmişlerdir.

Endülüs Müslümanlarının ihtişamlı bir medeniyet kurmalarının sırrı İslam dinin özünde vardır. İslam dini ilme ve tefekküre çok önem vermektedir. Vahiy yoluyla inen ilk ayetlere bakılırsa bu husus kolaylıkla görülür. Çünkü Kur'an'ın ilk inen ayetleri şunlardır:

"Oku! Yaratan Rabbinin adıyla. O, insanı bir Alak'tan yarattı. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. O Rab ki, kalemle yazmayı öğretti. İnsana bilmediği şeyleri öğretti." (Alak, 96/1-5)

Bu ayet açıkça, insanların okuyarak araştırma yapmalarını ve sonra bunları tefekkür ederek kitap yazmalarını emretmektedir. İşte Endülüs Müslümanları bu ilkeler ışığında başarılı olmuşlardır. Karanlık içindeki Avrupa'ya ve hatta bütün dünyaya 8 asır boyunca ilim ve teknik öğreterek onları aydınlatmışlardır.

Endülüs Emevi Devleti'nin kuruluşuna giden yol 711 yılına dayanır. O yıl, Tarık bin Ziyad komutasındaki İslam orduları, Cebelitarık Boğazı'nı geçerek İber Yarımadası'na ayak bastı. Vizigot Krallığı'nın iç çekişmelerle zayıf düştüğü bir dönemdi bu. Tarık bin Ziyad, Kral Roderic'in ordusunu, Guadalete Savaşı'nda ağır bir yenilgi uğrattı ve böylece İspanyanın fethinin kapıları açıldı.

Endülüs özellikle lll. Abdurrahman döneminden itibaren Avrupa'nın en kalabalık ve en müreffeh İspanya ülkesi durumuna gelmişti. I. Abdurrahman tarafından inşasına başlanan ve daha sonraki hükümdarlar tarafından genişletilen Kurtuba Camii, diğer camileri, hanları, hamamları ve çarşılarıyla başşehir Kurtuba bütün dünyanın gözünü kamaştırıyordu. Ülkedeki istikrarın sarsıldığı dönemler dışında hazinenin gelirleri sürekli bir artış kaydediyordu. Endülüs'ün ulaştığı bu zenginliğin temelinde hiç şüphesiz tarım, ticaret ve imalat alanlarında kaydedilen gelişmeler yatmaktaydı. 1492'de Endülüs'teki İslam hakimiyetinin tamamen sona ermesinden sonra da Müslümanlar Hıristiyan İspanya'nın iktisadi hayatında bir süre daha etkili olmaya devam ettiler.

Endülüs, 711 yılından itibaren Müslümanların ve gayri müslim tebaanın çeşitli sahalardaki faaliyetleriyle yüksek ve parlak bir medeniyetin doğuşuna beşiklik ederken Batı, dine aykırı kabul edildiği için akli faaliyetlerin yasaklandığı "karanlık çağ" denilen bir dönemi yaşıyordu ve Müslümanların kaydettikleri gelişmelerin pek farkında değildi. XI. yüzyılda gerek Doğu'ya gerekse Endülüs üzerine tertip edilen Haçlı seferleri vesilesiyle Hıristiyanlar İslam medeniyetini yakından tanıma fırsatı buldular. Avrupalıların bundan sonra zihnini meşgul eden en önemli konu, Müslümanların böyle yüksek bir medeniyeti nasıl gerçekleştirdikleri meselesi oldu ve bunu anlayabilmek, İslam medeniyetini yakından tanıyabilmek için Arapça eserleri kendi dillerine tercüme etmeye başladılar. Arapça yazılmış ilmi ve felsefi eserlerin Latinceye tercüme faaliyetinin yoğunlaştığı merkezlerden biri Sicilya, diğeri de İspanya idi.

Yaptığı 60 yıllık araştırmalar boyunca elde ettiği verilerle Fuat Sezgin Avrupalıların İslam dünyasının bilim ve teknoloji alanında elde etmiş olduğu büyük başarıların üstünü örtmeye çalıştığını tespit etmiştir. Fuat Sezgin'e göre Avrupalıların İslam dünyasından felsefe ve bilim alanında kitap taşıma süreci son derece sancılı bir şekilde gerçekleşmiştir. Zira Avrupalılar Müslümanları düşman olarak görmekteydiler. Yüzyıllar boyunca Müslümanlarla savaşmışlar ve hep kaybetmişlerdi. Kaybettikleri her savaştan sonra Müslümanlara karşı daha fazla kin ve nefretle dolmuşlardı. Bu nedenle Avrupalı araştırmacılar bilimleri hocalarından değil sanki düşmanlarından almış gibi düşünmüşlerdir. Tercüme edilen kitapların Müslüman yazarları zikredilmeyerek sanki bunları Avrupalı bir araştırmacı hazırlamış gibi yansıtmışlardır. Başka bir şekilde ifade etmek gerekirse Müslümanlara ait kitapları gasp etmişlerdir.

Avrupa'nın garb tarafından yanı başındaki Endülüs ise, zengin bir kültür kaynağı idi. Daha 10. asırın başında Kurtuba'da, yalnız kataloğu 44 cilt tutan 600.000 el yazması eserle dolu kütüphaneler vardı. Böyle bir irfan hazinesi, garb âlimlerinin ve münevver kilise adamlarının Endülüs'e koşmasına sebep oluyordu. Endülüs medreseleri tam manası ile yüksek üniversitelerdi. Onlar da yalnız tedrisat değil, İlmi Araştırmalar da yapılırdı. Avrupalılar onları taklit ederek üniversiteler açtılar. 1220'de Kardinal Konrad, Monbelie Tıbbiyesini kurdu. İtalya'da Napoli Krallığında Salerno, Fransa'da 13. asır başlarında Bologne ve Montpellier üniversiteleri kuruldu. Fransa'da o iki üniversiteden biraz sonra Paris Üniversitesi faaliyete geçti. Aynı asırda, aynı sistem dahilinde, İngiltere'nin Oxford ve Almanya'nın Kolonya üniversiteleri açıldı.

(Yayınlama Tarihi: 08.06.2026, Yorumun tamamını okumak için tıklayınız)

İSLAM GÜNEŞİ VE AVRUPA'NIN KARANLIK ÇAĞI

Orta Çağ, Avrupa tarihinde yaklaşık olarak 5. yüzyıldan 15. yüzyıla kadar süren ve Batı Roma İmparatorluğu'nun yıkılışından Rönesans'ın başlangıcına kadar olan dönemi kapsar. Orta Çağ

boyunca Avrupa, siyasi istikrarsızlık, ekonomik gerileme, savaşlar ve salgın hastalıkların gölgesinde kalmıştır. Bu dönemde toplumlar, kilise ve feodal beylerin egemenliği altında yaşıyordu.

7. yüzyılın başında İslam dini Mekke'de doğmuş ve kısa sürede dünyaya yayılmıştır. 8. ve 14. yüzyıllar arasında İslam dünyası astronomi, matematik, tıp ve felsefe gibi bilimlerde ilerlemiştir. Bu gelişmeler çeşitli yollarla Avrupa'ya intikal etmiştir. Bunun sonucunda Orta Çağ karanlığında olan Avrupa aydınlanmıştır. Bu durumu ünlü Bilim Tarihçisi Fuat Sezgin şöyle ifade etmektedir: "Batı Uygarlığı, İslam Medeniyetinin çocuğudur."

Avrupa'nın Karanlık Çağ yaşadığı bu dönemde İslam Dünyası "Altın Çağ" olarak isimlendirilen çağı yaşmaktaydı. Bu dönemde İslam bilginleri bilim, teknik, tıp gibi önemli konularda büyük gelişmeler kat etmişlerdir. Bu durum İslam dininin bilime verdiği büyük önem nedeniyle ortaya çıkmıştır.

Avrupa'nın Orta Çağın karanlığından çıkması, doğuda ortaya çıkan İslam Güneşinin eseri olan bilimsel verilerin batıya intikali ile mümkün olmuştur. Antik Çağ'da Yunan ve Roma'daki üstünlük, Orta Çağ'da Araplara geçmişti. Bu sebeple Müslümanlar, Orta Çağı, karanlık değil, apaydınlık bir çağ olarak görürler. Yepyeni bir din şemsiyesi altında birleşen Müslümanlar, kurdukları imparatorluklar vasıtasıyla bu kültürün yayılmasını temin ettiler. Afrika'nın kuzeyinden dolaşıp İspanya ve Sicilya'ya çıkarak, İslam medeniyetini Avrupa'ya sokmaya muvaffak oldular.

Avrupa'da 13. asırdan itibaren bütün ilimleri İslam dünyasında alma cereyanı hızlandı, hem de müthiş bir şekilde alıyorlardı, bazı bilimleri kademe kademe alıp uygulamaya koyuyorlar, bazısını kör dövüşü şeklinde alıyorlardı. Doğuya giden herkese ilim adına başta kitap olmak üzere, bir şeyler sipariş ediliyordu. Bu hızlı alma dönemleri 16. yy.'a kadar devam etti. Fakat maalesef Batı dünyası bütün aldıklarını bir düşmanlık hissi içerisinde alıyordu. Avrupalılar böyle geldiler 17. yüzyıla kadar. Bu yüzyılda kendilerini üstün görmeye başlayınca da İslam dünyasını kötü şekilde tanıtmaya ve aleyhinde çalışmaya başladılar.

Fuat Sezgin'e göre, Batı medeniyeti, İslam düşüncesinin farklı bir kültür havzasında neşvü nema bulmuş halidir. Sezgin, Batı uygarlığının, İslam medeniyetinin değişik, coğrafi ve iktisadi şartlar altında gerçekleşen devamı olduğunu ifade etmektedir. Yine Sezgin'e göre, İslam bilimleri, Yunan bilimlerinin bir devamı olarak gelişmiştir. Diğer taraftan bilimler tarihi Yunan bilimlerinin temellerinin eski Mısır ve Babulonya bilimlerine dayandığını ortaya koymaktadır. Bilimler tarihi bir bütün olup bilim tarihçisinin ödevi, bu bütünü meydana getiren parçaları gerçeğe uygun bir şekilde önyargısız ve objektif olarak değerlendirmektir.

Sezgin, Avrupa medeniyetinin İslam uygarlığının bir ürünü olduğunu söylemektedir. Hatta Avrupa medeniyetinin İslam medeniyetinin çocuğu olduğunu iddia etmektedir. Bu konuları araştırmak için 60 yıl harcadığını söyleyen Sezgin'e göre, bugünkü Avrupa medeniyeti, belli bir dönem ve şartlar sonunda farklı ekonomik ve kültürel konjonktürdeki İslam medeniyetinin bir devamıdır. Yine Sezgin'e göre, milletler için zaman, bir insanın ömründen fazla bir şeyi ifade etmektedir. Bu yüzden Avrupa Medeniyetinin düşman olarak görülmemesi, Avrupa'nın geliştirdiği bir takım teknolojik gelişmeleri takip etmek, müspetse almak ve onlara dayanarak yeni hamleler yapmak gerekmektedir.

Batılı insanlar, Müslümanlar tarafından asırlarca önce keşf olunan veya icat edilen şeyler Hristiyanlığa mal ediliyordu. Şayet buna imkan bulunmazsa bu keşif ve icatların değeri küçültülüyor, tesiri inkar olunuyordu. Fakat bu Karanlık ve Orta Çağa mahsus değildi. İslamiyet'e ve ona bağlı her şeye karşı duyulan aşırı düşmanlık yakın zamanlara kadar devam etmiştir. O kadar ki bu düşmanlığın izlerini bugün dahi bulmak mümkündür.

Bugün, İslam'ın kendi aydınlanma çağına geri dönmesine şiddetli bir ihtiyaç vardır. İslam, Orta Çağın karanlık dönemindeki aydınlığına geri dönmelidir. O zamanlar, yeniliğe, aklın faziletine değer veriliyordu. Oysa son zamanlarda İslam'a karşı katı ve sistematik bir yaklaşımla onun mükemmel özellikleri yıpratılmıştır. İslam'ı ortadan kaldırmak isteyen güçlerin bir oyunudur bu. İslami

aydınlanma ve onun dünyaya yaptığı katkılar, siyah bir plakayla üstü örtülerek yok edilmeye çalışılmaktadır.

Bunu başarmak için gereken tek şey, İslam dünyasının birliği ve İslam'ın seçkin ilim anlayışına geri dönmektir. Böylece gelecek kuşaklarımız, bugünün karanlık durumunu tekrar aydınlatmayı başaracaktır. Buna inancımız tamdır.

"*Gevşemeyin, üzülmeyin, eğer hakikaten inanıyorsanız, muhakkak üstün olan sizsinizdir.*" (Ali İmran, 3/139)

(Yayınlama Tarihi: 27.05.2026, Yorumun tamamını okumak için tıklayınız)

BATI İSLAM'IN YÜKSELMESİNDEN KORKUYOR

İslam dini 7. asırda Mekke'de ortaya çıkmasından sonra Ortadoğu'da hızlıca yayılmış ve kısa sürede geniş bir İslam Devleti haline gelmiştir. İslam devletinin genişlemesi ve daha sonraları Avrupa'ya gelmeleri batılı hakim güçleri korkutmuştur. Bu nedenle o zaman Batı'daki hakim güçler olan Din Adamları ve Krallar, İslam devletinin genişlemesini engellemek için her türlü çabayı göstermişlerdir. İslam'ı batıl göstermek, halkı İslam'la korkutmak ve silahla mücadele bunlardan başlıcalarıdır. Ancak Batı istedikleri başarıyı elde edememiş ve İslam dünyada hem askeri hem siyasi ve hem de kültürel bir güç olarak asırlarca yaşamıştır.

18. yüzyıldan itibaren İslam devletleri bazı nedenlerle eski güçlerini kaybetmişlerdir. Bunu fırsat bilen batılılar Müslümanların hakimiyetini kırmak ve onların zenginliklerini ele geçirmek için faaliyete geçmişlerdir. Bu faaliyetlerin sonunda İslam devletleri maalesef batının hakimiyeti altında kalmışlardır. Bu durum bugün de aynen devam etmektedir.

Bununla beraber Batı İslam'ın tekrar yükselişe geçmesinden korkmaktadır. Çünkü Batılı emperyalistler İslam medeniyetinin temelinde yatan inanç ve manevi kuvvetin büyüklüğünü bilmektedirler. Bu inanç ve manevi kuvvetin alevlerinin bir kıvılcımla tekrar parlayacağına inanmaktadırlar. Bunu engellemek için ellerinden geleni yapmalarına rağmen bir gün bu alev tekrar parlayacak ve bütün dünyayı kaplayacaktır.

Bu kuvvet İslam dininin özünde vardır. Müslümanlar şu gerçeği çok iyi bilmektedirler ki, Batılıların birkaç asırdır Müslümanları ezmesi Allah Teâlâ'nın bir takdiridir. Allah izin vermeseydi Batılılar bunları yapamazdı. Çünkü evrendeki her şey Allah'ın izni ve iradesi ile gerçekleşmektedir. Fakat şu da bilinmektedir ki devletlerin güçlü olup diğerlerine galip gelmeleri devre devredir. Bu devreler ile insanlar imtihana tabi tutulmaktadır. Çünkü bir ayet-i kerimede şöyle buyurulmaktadır:

"…o günler ki biz onları insanlar arasında döndürür dururuz. Bu da Allah'ın sizden iman edenleri ayırt etmesi ve sizden şahitler edinmesi içindir. Allah zalimleri sevmez." (Ali İmran, 3/140)

Bu ayete göre Allah Teâlâ gelecekte Müslümanlara da galip gelmeleri için bir fırsat yaratacaktır. Bu durum da gerçek Müslümanlar tekrar eski güçlü günlerini elde etmek için Allah'ın izni ve iradesiyle çalışacaklardır. Bunun sonunda Müslümanlar galip gelecek ve dünyaya tekrar İslam hakim olacaktır. Bunun çok uzak olmadığını ümit ediyoruz. 2060 yıllarında bunun tahakkuk etmesini bekliyoruz. Bu beklentimizin gerçekleşmesi için birçok nedenler vardır.

Bugün Batılıların en çok konuştukları konu gerçek İslam'ın tekrar dirilmesi ve yükselmesidir. Onların korktukları, İslam tehlikesinin tekrar başlarına geleceğidir. Bu tehlikenin gerçekleşme ihtimali Batılılar tarafından incelenmekte ve değişik cevaplar ortaya atılmaktadır. İslam dinini yakından inceleyen emperyalistler ifadelerinde henüz o gerçek Müslümanların ortada olmadığını ifade etmektedirler. Bu nedenle de zulümlerine olanca hızlarıyla devam etmektedirler.

Ancak bu konuda korkulması gerektiğini ifade eden Batılılar da vardır. Kur'an'ı özgün şekliyle Arapçadan İngilizceye tercüme eden Marmaduk Pickthall (1875,1936) Hristiyanlıktan sonra İslam'a geçmiştir. O, bu konuyu başka bir açıdan yorumlamaktadır. Ona göre, Müslümanların kendi medeniyetlerini tüm dünyaya yayma imkanları vardır. Müslümanlar, ilk çıktıklarında taşıdıkları "ahlaka" geri dönerlerse, daha önce yayıldıkları hızın aynısıyla yayılırlar. Çünkü bu boş dünyanın, onların medeniyet ruhunun önünde durmaya gücü yetmeyecektir.

İslam'ın temel ilkelerinin kaynağı Kur'an ve hadislerdir. İslam şeriatının temelleri bu iki kaynağa dayanarak belirlenmiştir. Ancak İslam düşmanları İslam'ı silah zoruyla yok edemeyeceklerini bildikleri için onun temel ilkelerini yozlaştırmaya çalışmaktadırlar. Bunu sağlamak için İslam ülkelerinde yaptıkları faaliyetlerden bazıları şunlardır: Sahte din adamları, sahte tarikatlar oluşturmak; Tarihselcilik, Ilımlı İslam gibi akımları İslam ülkelerinde yaygınlaştırılmak; Mealcilere ve sünnet ve peygamber düşmanlarına her türlü destek verilmek; Mezhepsizlik akımını ortaya atarak mezheplerin işlevini yıkmaya çalışmak; Müslümanlar arasında kadınların imam olarak hareket edebileceği, yani karışık cinsiyetten kişilerin bulunduğu bir cemaate namaz kıldırabileceği durumlar konusunda Müslümanlar arasına fitne sokarak görüş ayrılıklarını körükleyerek Protestan bir İslâm oluşturmak.

İslam medeniyeti, Doğusu ve Batısıyla, bütün dünyayı, savaş çağından barış çağına geçmeye çağırıyor. Bütün insanlığın başta gelen görevi, barışı desteklemek ve savaşları önlemektir. Yeni yüzyılda İslam Avrupa'nın parlayan yıldızı olacak ve dünyaya huzur ve barışı getirecektir. Buna bütün kalbimizle inanıyoruz.

(Yayınlama Tarihi: 28.04.2026, Makalenin tamamını okumak için tıklayınız)

BATI İSLAM'DAN NEDEN KORKUYOR?

İslam dininin ortaya çıkışından itibaren Müslümanların gösterdikleri başarılar, o zamanın tahrif edilmiş dinlere hükmeden batılı din adamlarını korkutmuştur. İslam'ın bu yükselişine karşı iktidar sahipleri, gerek kilise ve gerekse krallar birleşmişler ve halkları İslam'a karşı koymaya yönlendirmişlerdir. Çünkü bu kendi gelecekleri için gerekliydi. Bu nedenle senelerce İslam'a karşı Haçlı Seferleri yapılmıştır. Bu Haçlı seferlerin bazıları başarılı olsa da zaman içerisinde hepsi yenilmişlerdir. İslam devletleri birkaç yüzyıl içerisinde Avrupa'nın içine ne kadar hakim olmuşlar ve Avrupa'daki din adamlarını ve hükümdarları korkutmuşlardır.

İslam Avrupa'da tanınca, Avrupa'daki insanlar bâtıl din anlayışına sahip olan papazlara karşı ayaklanmışlar ve onların bâtıl din anlayışını bilimsel buluşlarla yıkmışlardır. Böylece Avrupa'da başlayan Aydınlanma Devri bütün Avrupa'yı sarmış ve insanların bilimsel alanda yaptıkları buluşları referans alarak değişik hayat anlayışlarını ileri sürmüşlerdir. Bu görüşler ne kadar insancıl da olsa, devletleri yöneten güçler İslam'ın sebep olduğu bu düşünce akımlarına karşı mücadele edebilmek için İslam dinini yıkmanın zorunlu olduğunu düşünmüşlerdir. Ancak İslam dinini silah zoruyla yıkamayacaklarını anlayan batı, İslam'ı temsil eden ülkelerin içine bozgunculuk ve sömürü amaçlarına hizmet eden ajanları sokarak, İslam devletlerini içeriden fethetmeye çalışmışlardır. İslam devletlerine iki yüzlü politikacıları kurtarıcı olarak yerleştirmişler ve onları iktidarda tutmak için maddi servetler harcamışlardır. Böylece İslam devletleri içeriden bozulmaya ve Batı'nın görüşlerine bağlı kalmaya mahkum edilmişlerdir. İşte Osmanlı Devleti'nin gerilemesi ve yıkılmasının nedenleri bunlardır. Bu hususlar detaylı bir şekilde incelenmeli ve Müslümanların önüne sunulmalıdır.

Batılı Güçler iki asırdır, kendilerini her bakımdan tehdit ettiklerini düşündükleri İslam dinini yok etmek için, İslam ülkelerindeki yönetimleri ele geçirmek için çalışmaktalar ve halen de bu çalışmalara devam etmektedirler. Komünizmin yıkılmasından sonra İslam'ın düşman olarak hedefe

konulmasının asıl amacı budur. Onlar İslam'ın yeniden güçlenip karşılarına çıkmalarından korktukları için, İslam'ın temel ilkelerini tahrip edip böylece onu etkisiz hale getirmek ve sonuçta onu ortadan kaldırmak hedefleridir. Bu yöndeki çalışmaları iki asırdır devam etmektedir. Ancak gene de başarılı olamayacaklardan korkuyorlar. Çünkü bu korku Allah tarafından kalplerine konmuştur. Bu korku ve emperyalist amaçları, İslam düşmanlığını bütün dünyada yayarak, insanların İslam'a karşı düşman olmaları için gerek silah ve gerekse para gücü yoluyla gayret sarf etmişlerdir. Ancak korkunun ecele faydası yoktur. İslam'ın yok edilemeyeceğini Allah Teâlâ Kur'an'da şöyle buyurmaktadır:

"Hiç şüphe yok ki, Kur'an'ı Biz indirdik, elbette onu yine Biz koruyacağız." (Hicr, 15/9)

Bu gerçeği emperyalistler de bilmektedir. Bu nedenle uykuları kaçmakta ve bugün İslam'ın tekrar güçlü olarak karşılarında dikilmesinden ve saltanatlarına son vermesinden korkmaktadırlar.

Korkunun ecele faydası yoktur. Allah Teâlâ zamanı gelince kendi askerlerini bu zalim ve kafir insanlara karşı galip getirecektir. Bu husus Kur'an'da şöyle ifade edilmektedir:

"Kim Allah'ı, O'nun Resulünü ve müminleri dost edinirse (iyi bilin ki) Allah'ın taraftarları galip gelecektir." (Maide, 5/56)

Bu günün çok uzak olmamasını diliyor ve ümit ediyoruz. Yaklaşmakta olan 3. Dünya Harbinin İslami bilinçlenmeyi temin edeceğini düşünüyoruz. 3. Dünya Harbinin sonunda emperyalistler yenilecektir. Özellikle Siyonizm'in bir daha ayağa kalkamayacak şekilde ortadan kalkacağına inanıyoruz. Bu görüşleri teyit eden birçok ayet, hadis ve zuhuratlar vardır. Bu gerçekleri emperyalistler ve siyonistler de bilmektedir. Bu nedenle saldırılarını ve zulümlerini gün geçtikçe arttırmaktadırlar. Fakat gelecekte olacakları onlar tayin edemez. Ancak Allah Teâlâ tayin eder. Bu nedenle Allah Teâlâ bir gün Müslümanlara da yardım ederek zalimlerin sonunu getirecektir. İşte emperyalistlerin korkmalarının gerçek nedeni budur.

(Yayınlama Tarihi: 13.04.2026, Yorumun tamamını okumak için tıklayınız)

Eski Yayınlanmış Makale ve Yorumların Özetlerini

Özetler Sayfamızdan okuyabilirsiniz